

нѣкои битки; че често пѣти новодошлото племе погрѣшно схваща изговарянѣто на нѣкое наименованіе или пѣкъ буквально прѣвежда на своя езикъ името на града или рѣката, — лесно ще се разбере, че въ нашата географична номенклатура има доста имена, които сѣ византийски и турски.

С. Н. Палаузовъ въ „Письмо къ редактору извѣстій второго отдѣленія академіи“, като обяснява „българската грамота“ отъ XIII вѣкъ, дадена отъ Асѣня II на Дубровчанитѣ, говори частно за българската топографична номенклатура тѣй: «ключътъ за възстановленіе древнитѣ славянски названия на градоветѣ, рѣкитѣ, селата и прочее, написани съ византийско правописаніе, въ много случаи могатъ да служатъ на сегашнитѣ турски названия, които нѣкъждѣ сѣ буквально прѣведени отъ славянскитѣ».

Ето и примѣри отъ буквально прѣвеждане топографични названия и произволно тълкуваніе на имена, прилични помежду си по окончанието, споредъ академика Срезневски и С. Н. Палаузова: въ споменѣтата грамота на Асѣня II въ деветиятъ и десетиятъ редъ (§ 5.) се споменува «или Каркѣнѣтскыѣ хѣры придѣа: или кѣ Дрин и к Димѣт»: *Одринъ* — отъ *дрѣвъ* — с + *дрѣвъ* = *Дрявополъ*, изговаря се прѣправено *Адрианополъ*; *Димѣтъ* = отъ грѣцката дума *лидимѣтъ* = двоенѣ, близкѣтъ, множествено число *лидимѣтъ* = близнаци и моихѣтъ = *стѣна*; *праватѣ* (древно-български градъ *Овечьскѣ* (сега с. Чевге), тѣй се чете въ синодика на царъ *Ворила*) отъ грѣцката дума *проватѣтъ* — овца; *баиритѣ* въ околността на *Шуменъ* и *Прѣславъ* се нарича сега *Кюмюрлерски баири* отъ *вюмюръ* — *вжлища*, грѣцки *варвуноскѣ* — *карвуноскѣ*, по които върхове населеніето въ българската грамота се нарича „*Карвунски народъ*“.

Нѣмахъ на рѣка труда на С. Н. Палаузова: „*Ротиславъ Михайловичъ, Руский удѣльный Къ язъ на Дунаѣ въ XIII в.*“ печатанъ въ *Ж. М. Нар. Просвѣщ. LXXI. Отд. II.*, но и отъ прѣведенигѣ примѣри ще се види, какъ славянскитѣ названия сѣ се промѣнѣли на грѣцки или турски.

Поради неподготовеностѣта си да тълкувамъ думитѣ отъ *тракоилирски*, *белтски* и други неизвѣстни за мене източници, азъ поставихъ въ първата графа подъ названіе „чужди имена на рѣки и потоци“ всички рѣки, които сѣ чужди на езика ни, но допускамъ погрѣшно да съмъ причислилъ и нѣкоя друга